

2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den ordregivende myndighed i strid med finansforordningens artikel 113, stk. 2, artikel 161, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (»gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen«), artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 296 TEUF har undladt at give en begrundelse, dvs. oplysninger om egenskaberne og de relative fordele ved de antagne bud.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af gennemsigtighedsprincippet, jf. finansforordningens artikel 102 og artikel 15, stk. 3, TEUF, eftersom den ordregivende myndighed har undladt at fremlægge oplysninger om og beviser for, hvorvidt de vareprøver, der blev fremlagt af tilbudsgiverne til brug for den fornyede vurdering af buddene, var identiske med de vareprøver, der oprindeligt blev vurderet i den første vurderingsprocedure, som efterfølgende blev annulleret.

Sag anlagt den 26. juni 2015 — NeXovation mod Kommissionen

(Sag T-353/15)

(2015/C 311/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: NeXovation, Inc. (Hendersonville, USA) (ved advokaterne A. von Bergwelt, F. Henkel og M. Nordmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2014) 3634 final af 1. oktober 2014 (i form af den berigtigede afgørelse af 13. april 2015) om statsstøtte SA.31550 ydet af Tyskland til fordel for Nürburgring annulleres delvis, for så vidt som:
- der deri træffes afgørelse om, at salget af aktiver fra Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH og Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH ikke udgør statsstøtte som nævnt i første underpunkt i 285. betragtning til den anfægtede afgørelse,
- der deri træffes afgørelse om, at salget af aktiver fra Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH og Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH ikke medfører økonomisk kontinuitet mellem Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH og Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH og den nye ejer af aktiverne, Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH, eller dets datterselskaber som nævnt i første punktum i andet underpunkt i 285. betragtning til den anfægtede afgørelse, og
- der således deri træffes afgørelse om, at enhver eventuel tilbagebetaling af uforenelig statsstøtte ikke vil vedrøre køberen af de aktiver, der blev solgt i udbudsproceduren, Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH, eller dets datterselskaber som nævnt i artikel 3, stk. 2, i den anfægtede afgørelses konklusion, der følger efter andet punktum i andet underpunkt i 285. betragtning til den anfægtede afgørelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens afgørelse af 1. oktober 2014 (med berigtigelse af 13. april 2015) for så vidt som det deri fastslås, at salget af Nürburgring-kompleksets aktiver ikke udgør statsstøtte, at salget af aktiverne ikke medfører, at der er finansiel/økonomisk kontinuitet mellem sælgerne og køberne af aktiverne, og at enhver eventuel tilbagesøgning af uforenelig statsstøtte ikke vil berøre køberne af aktiverne.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender:

1. Første anbringende om, at Kommissionen har foretaget en fejlagtig anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen misforstod betydningen af en åben, gennemsigtig og ikkediskriminerende udbudsprocedure med salg til det højeste bud, og endvidere undlod fyldestgørende at undersøge den statslige medvirken i salgsprocessen.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har foretaget en fejlagtig anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF med hensyn til konklusionen om, at den midlertidige lejekontrakt for ringens aktiver ikke medførte statsstøtte, og at sælgerne ikke ulovligt øvede indflydelse på det senere salg af aktiverne til en russisk investor.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen foretog en fejlagtig anvendelse af princippet om finansiel/økonomisk kontinuitet.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen undlod at indlede en formel undersøgelsesprocedure.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen har tilsat sagsøgerens rettigheder under artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 659/1999.
6. Sjette anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat princippet om en upartisk og omhyggelig undersøgelse.
7. Syvende anbringende om, at Kommissionen har foretaget en fejlagtig anvendelse af artikel 296, stk. 2, TEUF.

Appel iværksat den 9. juli 2015 af CJ til prøvelse af Personalerettens dom af 29. april 2015 i de forenede sager F-159/12 og F-161/12, CJ mod ECDC

(Sag T-370/15 P)

(2015/C 311/56)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: CJ (Agios Stefanos, Grækenland) (ved advokat V. Koliass)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC)

Appellantens påstande

- Personalerettens dom af 29. april 2015 i de forenede sager F-159/12 og F-161/12, CJ mod ECDC, ophæves, for så vidt som Personaleretten:
 - delvist frifandt sagsøgte i sag F-159/12 og pålagde appellanten at betale sine egne omkostninger.
 - fuldstændigt frifandt sagsøgte i sag F-161/12 og pålagde appellanten at betale sine egne omkostninger og at betale de af ECDC afholdte omkostninger.